

Jelige: Ferkó 1977

Emlékek

Ki emlékszik, mi volt tegnap?
Akkor is volt talán egy nap.
Mint a többi, oly unalmas:
Feledhető emlékhalmaz.

És az elmúlt hónapokra?
- Tollamból szétfolyt a tinta
ecsetemen nincsen festék -
Lámpafénytől lucskos esték.

Emlékszel az elmúlt évre?
Hol van pillantásunk fénye?
Mondtuk hej, de bezzeg régen
égtünk egymás szem-tükrében.

Tíz év, száz év olyan mindegy.
Kibányásznánk minden kincset,
idevonszólnánk a mába.
ha nem volna magas ára.

Minden gondolatunk emlék.
Lábunk sem a jelenben lép.
Járni tudtam. Most repülni...

Félek élni, félek halni.

Jelige: Ferkó1977

Hazám, a lakótelep

Engem már rég nem érdekelnek
városomban a paloták
az üres, kongó stadion
és tapsikoló ostobák.

Szeretem én a lakótelep
szürkeségét, a kopár fát,
szemközi ablak sárga fényét,
kopott erkélyek fogsorát.

És szeretem mind, aki itt él,
Angyalföldön vagy Megyeren.
Legyen az ország bármely táján:
mind a rokonom nekem.

A mi hazánk itt minden otthon!
Az utcák, közök és terek.
Itt kóborol majd talán egyszer,
a szellemem és a szellemed.

Jóságos kísértetek leszünk,
ha visszaúznak vágyaink,
nyugodtan alhatnak unokáink:
Vigyázzuk színes álmaik.